

Počtarina plaćena u gotovom.

SAMOBORSKI LIST

God.

U Samoboru, 15 lipnja 1924.

Br. 12.

„Samoborski List“ izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 80 K. — Plativo i tuživo u Samoboru.

Uprava i uredništvo nalazi se
GLAVNI TRG br. 3
(tiskara S. Šek.)

OGLASI prima uprava prema cjeniku. Za oglas, koji se više puta uvrtuću, daje se znanstveni popis. Nakopisi se ne vraćaju.

Uz 50-godišnjicu hrvatskoga Sokolstva.

U desnici snaga,
u srcu odvažnost,
u misli domovina!

Dne 5. VI. 1874., dakle ravno pred 50 godina, izabran je prvi privremeni odbor za osnutak „Hrv. Sokola“ u Zagrebu. Pravila su predložena dne 15. VII. 1874. na potvrdu koju su zadobila dne 3. XI. iste godine.

12 godina ranije t. j. 1862 utemeljen je u Zl. Pragu prvi „Češki Sokol“, a 1863 „Južni Sokol“ u Ljubljani. Češko je Sokolstvo do skora postalo jednom od najvećajšnjih narodnih organizacija, što ih svijet poznaje. Uz devizu „Jabajmo se“ tjelesno je okrijepilo a moralno upravo preporodilo okrutnom nemačkom silom onda još poklopljeni češki narod. Kod češkoga Sokolstva ne zna se, što je veće: njegovo nastojanje oko tjeovježbe, njegov rad oko dizanja svijesti i ponosa narodnoga, ili njegov neumorni sinji rad u svakom kutiću, koji je vodio računa o svakom pojedinom priprostu radniku, kamoli obrtniku i čnovniku u ponijemčenim ili ugroženim krajevima. Uslijed toga organizatorskoga rada nikoše kao iz zemlje lake češke kolonije u krajevima do onda sasvim njemačkoga lica. Pred tim mravijim radom moradoše uzmaknuti i pokloniti mu se najbogatiji švabski mogućnici. Češko je Sokolstvo u brzo postalo te do danas ostalo gorostasno slablo s nebrojenim stotinama društava, keno granama prepunima sveža lišća, mirisava cvijeta i okrepljujućeg ploda. Neka nam ostane uzorom ustrajnoga nastojanja!

Slovensko se Sokolstvo također razbujalo i ujedrilo pak bratski slovenski narod imade u velike njemu da zahvali, što se je iz grčne potištenosti prenuo te svoju siju otrijebio od njemačutararskih parazita, koji su mu kroz stoljeća isisavali krv i druge zdrave sokove.

A hrvatsko Sokolstvo je li pokazalo češkome i slovenskomu sličan razvoj, relativno odgovarajuću jakost te je li učinilo jednake usluge hrvatskomu narodu? Govorimo iskreno, jer nam je to Sokolska dužnost Hrvatsko se je Sokolstvo do prije rata jako razmnožalo bilo, brojilo je, ako se ne varamo — do 140 društava. Nedvojbeno je mnogo uplivalo na probudjenje svijesti i jačanje narodne otpornosti, ali je iz češkoga i slovenskoga zaostalo u provadjanju t. zv. „sitnoga“ rada, koji je u životu neslobodnih naroda od najosudnije važnosti. Tražedi razloge toj pojavi, priznajemo, da je novija Austrija, u kojoj (poglavito protiv svesitnoga Nijemstva) Česi i Slovenci borbu vodili, od 60-ih godina, nakon što se proglašeno ustavno stanje, ipak pripadala Evropi. Jer su se tamo tržiti, da stvore i narodima dadnu dobru upravu, dočim je transatlantska polovica države, u kojoj su gospodarili Mađžari, bila prožeta azijskim duhom i vladana nasilnim metodama. Ali u nama samima bilo je nešto krivnje. Vrlo je karakteristično, da je članstvo u zagrebačkom „Hrv. Sokolu“ a početka vježhalo u trim odjelima: aristokratskom, dočtorskom (viša inteligencija) i građanskom. Na radništvo se je u opće strašno s visoka gledalo. Dakle dioba po kastama! Češko a osobito slovensko

Sokolstvo bilo je demokratičnije. Kod nas s ovdje-ondje još i sada osjećaju tragovi stare zduhe, koja se neamijeno proganjati mora.

Sokoli imadu biti svi jednaka i prava braća, samo ako su dobri, uredni i pošteni. dočim sločeste, neuredne, nepopravljive pijance ili razuzdance treba goniti iz sokolčkih redova, da ne okužuju drugih. Pogotovo treba budno paziti na narodne mlakonje i šarenjake, jer današnja teška vremena traže doduše razumno, mudro vladanje, ali i borben duh, buduć je hrvatsko Sokolstvo kao narodna vojska, koja na svakome polju i u svakoj prigodi čisti i odlučan pravac zastupati mora. Ustrajnost, samoprijegor i disciplina vodit će nas k veličini. Oj velikog francuskoga naroda neka nam uvijek lebde pred očima devizne riječi: *liberté, égalité, fraternité*. Oj uzorne anglosaske rase neka nam uz druge ostanu ideali Gadsstone i Wilson, dva žirka sunca na svjetskom obzorju. Iz klasične Italije, koja je rodila nebroj starorimskih divjunaka, sjaju nam u novije vrijeme kao blizanci heroldi slobode Mazzini i crnoga Rima 1871. jurišni osvajač Garibaldi u crvenoj košulji. Odbijamo Mussolinija u košulji crnoj i počima njegova lažama D'Annunzia, koji je na sramotu dvadesetog stoljeća bacio u svijet kraljevu o svetoj sebičnosti (*sero egoismo*), uz koju nebi nikada bilo kraja ni konca okrutnomu krvavljenju i klanju između naroda. Upiremo zadivljen pogled i k tebi, dutoka ruska dušo, čudesna slingo, preplozna mislima i mučnicivom!

Nastupom drugoga pedesetgodišta zavjetujemo se slijediti ove i njima srodne ide-

Milan Zjaltić — Samobor.

Hrvatsko pjevačko društvo „Jeka“ u Samoboru.

Prikaz 50 godišnjeg rada
(Svištak)

Dne 28. X. 1922 tuguje „Jeka“ opet za jednim svojim dobrotvorom i prijateljem Antunom Filipcem. U društvenom životu Samobora Antun Filipac igrao je jednu vidnu ulogu. „Jeka“ ga je otpratila do groba i zapjevala mu „Nadgrobnicu“.

Na koncertu 4. II. 1923. pjevaju se narodne pjesme hrvatske (Cvijetice iz nar. vrt od V. Novaka), slovenske (Žirovnik i Kimovec) te slovačke (Pokorný). Kod koncerta sudjeluje prof. Milan Reizer sa narodnim pjesmama i opernim arijama. Prati ga na glasovira prof. Čiril Ličar.

Glavna skupština 18. II. 1923. izriče zborovodji hvalu za njegov veliki trud i mar. Zaključuje 1924. slaviti pedesetgodišnjicu. Iz izvješća tajnika Vilma Pavlovića vidi se da „Jeka“ radi i napreduje. Izabran je novi odbor na tri godine: Predsjednik: Mirko Kleščić; podpredsjednik: Fran Hrdić; zborovodja: Milan Zjaltić; tajnik:

Vilim Pavlović i blagajnik: Ivan Oček. U odbor su izabrani: Hinko Šanti, Josip Budistić, Milan Šošarić, Janko Kompare, Dragutin Uriš, Većeslav Prohaska, Ivan Biščani i Franjo Stirmoli. Ženski odbor bira si za pročelnicu: gđu. Maricu Presečkića za odbornice: gdje: Alicu Weber, Zlatu Rumenić i Mihelu Pirnat. Još se bira jedan gospojinski odbor, koji će biti društvu na pomoć kod priredbe zabava i to: gdje: Malvina Kleščić, Bojmila Orliński, Sava Pavlović, Slava Felkel, Enica Špalj, Marta Rumenić, Zlata Bogović, Marija Šek, Dragica Jurković i Ljubica Žitković.

U veljači sudjelovala je „Jeka“ kod proslave 350 god. smrti Matije Gubca, koju su upriličala sva domaća društva.

Uožujku t. g. popunjen je ženski zbor. Pohvalno je, da su nekoje gospodje i bivše pjevačice stupile u zbor. U njem su 22 pjevačice. Ovako pojačan zbor prvi put nastupa kod komemoracije Zrinski-Frankopanske pjevanjem misnih pjesama od Foerstera i Kimovca.

Već dalje vremena opažalo se, da „Jeka“ nema zgodnih prostorija za svoj rad. U svibnju 1923. našao je odbor zgodnu oveću

sobu kod F. Budija. „Jeka“ je tu prostoriju iznajmila na 10 godina i s velikim troškom (oko 70.000 kr.) uredila. Hvala darežljivosti građanstva i naših pjevača, koji su poslove što besplatno, što uz snižene cijene obavili. Osobiti darovatelji bili su Prva Hrv. Šted. i Hrv. Eskompna banka u Zagrebu, Samoborska štedionica, tvornica Josip Fuzi, Vj. Breković, J. Pinger. Pjevačica gđa. Jurković Dragica sabrala je 1400 kruna, braća Ivan i Marijan Treppo tvorničari, gđa. Ženka Filipac trgovac Franz u Zagrebu gg. trgovci Presečki, Rudar, Stecher i dr.

Tako je „Jeka“ u oči svog jubileja došla do lijepe pjevačnice.

Dne 2. lipnja 1923. pošao je muški zbor u Sisak na proslavu 40 god. „Sloge“. „Jeka“ si je kod pjevačke utakmice izvojevala častno mjesto.

U srpnju bila je ljetna zabava u Anindolu. Zabava je lijepo uspjela, čemu je mnogo doprinesla vrsna sisačka glazba sa svojim kapelnikom Medricky. Gospojinski odbor priredio je lijep bullet, koji je odbacio krasnu dobit. Muški i mješoviti zbor otpjevao je više narodnih i umjetnih pjesama. (Anđel, Žganec-Švab, Novak)

ala, nipošto među zadnjima također hrvatske velikane: neslomivoga borca slobode, strastvenoga mrzitelja bečke kamarije Starčevića, besprimjernoga lučonošu prosvjete Strassmayera, i umiljatoga Dubrovčanina Gundulića, od kojega nam u duši uvijek tako sladko ozvenjaju divna riječi: „O mila, o draga, o slatka slobodo, dar u kom sva blaga višnji nam Bog je dao!“

U Sokolsko se kolo svi od reda hvatajući, redove svoje bratski stišćući, u budućnost Hrvatske i Slavenstva vjerujući: silnom snagom Sokolskom mi naprijed hrlimo, mišom rodom hrvatskomu mi se zrtvujmo! U boga je moć i slava, a u neumornom i utrajnom radu napredak, uspjeh i veličina!

O muci grozdovi vise. Na pesao dakle na mnogostruk narodni posao, sestice Sokolice i braćo gradaki i seljački Sokoli! Mnogi se i usavršuju se, jer imate biti glavni slobodnjački tabor naroda.

Naša djeca.

(Posijelo krajem škol. godine)

Kako prošle godine, tako i krajem ove godine 29. lipnja priredit će mladež samoborske škole posijelo sa obilnim programom. Time će se dati djeci prilika, da pokaže općinstvu kako je škola na njih utjecala i da dadu izražaja svojim dječjim osobinama. Jer što je zanimljivije nego i druga dječja duša, što se otvara pred nama i pregovara iskreno i nepatvoreno i očituje se u čistim i bogatim svojim osjećajima? Dom i škola dva su snažna činioca, koji treba da se vežu i međusobno pomažu oko odgoja mladeži. A i ovo posijelo ima od česti svrhu, da približi dom školi, da se roditeljima

U kolovozu iste godine sudjeluje „Jeka“ kod posvete barjaka vatrogasnog društva te pjeva kod sv. mise na trgu Misne pjesme od Foerstera, Kimovca i O. K. Kolba. Kod zabave hrv. planinara 16. rujna sudjeluje muški zbor sa nekoliko rodoljubnih pjesama.

U ljeti 1923. započela su srpska i slovenačka pjevačka društva akciju, da se za cijelu državu osnuje jedan jugoslavenski pjevački savez. Gotovo sva hrvatska pjevačka društva odbijaju taj savez. „Jeka“ je među prvima, koja se tome protivi i zahtjeva, da Hrv. pjev. Savez ostane i dalje. Gorko iskustvo sa drugim organizacijama, koje su postale jugoslavenske, sila nas na to, da svoje hrvatske tečevine ne damo. Na pjevačkom kongresu 2. XII. 1923. zborovodja „Jeka“ energično odbija jugoslavenski savez.

Hrvatska pjevačka društva stupiše u živiji kontakt i stvorise čvrstu lalangu, koja će pokazati, da je pjevaštvo moćan faktor u našoj hrvatskoj kulturi. U Hrv. pjev. Savezu stoji danas oko 60 hrv. pjev. društava, dok onaj jugoslavenski, koji je konačno osnovan u ljubljani ove godine, imade osim srpskih i slovenačkih tek tri hrvatska društva. Naš je Hrv. pjev. Savez postavljen na čvrste temelje, podijeljen je u 10 pjevačkih župa te pokazuje mnogo života i rada. Muzičari koji ga vode: Nikola pl. Paller i Rudolf Matz jamče, da će rad njegov biti u muzičkom pogledu savremen i napredan a da će stajati na nacionalnoj, hrvatskoj bazi.

Dne 28. prosinca 1923. otpratile je Jeka do groba svog prijatelja i dobrotvora Ivana Oslakovića, a 28. siječnja o. g. nekadanjeg pjevača Antuna Bedenka, te im po običaju zapjevata Nadgrobnicu.

I prijateljima škole pruži prilika, da vide djecu u javnome nastupu kod izvedbe igrokaza u kojima se nižu događaji iz dječjeg života gdje se očituje dječja psiha, njezine emocije i raspoloženja u različnim momentima doživljaja što se nižu jedan sa drugim. Osim toga deklamirat će djeca više lijepih pjesama, koje imaju svrhu da estetski i etički djeluju na njihovu obrazovanu stramu. Ukratko: dom, roditelji moći će vidjeti, u kojem pravcu radi škola, da razvije duhovnu snagu djeteta pripremajući ga za život, pa da u ovome staranju, što ga škola danomice posvećuje djetetu, treba da harmonijski sudjeluje i dom pomažući školu u svakom pogledu.

Ova školska javna priredba ima još jednu svrhu, a to je humana. Djeca priredjuju ovo posijelo, da padne koji obol za one njihove male drugove i družice koji bi ozebli za oči studen, da nema zaklade iz čije se blagajne zaodjenu ovaki sirotani, da mogu polaziti školu i onda kad zamete snijeg i zavija bura ljuta.

Time vide djeca, kako valja da i oni već zamala pomažu onima, kojima treba ljudske pomoći i milosrdja.

Prošle je godine za Langovu zakladu uništa svota od 3382 Din; a sad bi trebalo da naše općinstvo i ove godine dupkom napuni dvoranu jedno da time dađe djeci priznanje za njihov trud, a drugo da pomogne njihovu i humanu svrhu, za koju se ovo posijelo daje.

Prikazivat će se ovaj put: 1.) Robinzon i. Igrokaz u 3 čina, od Stjepana Štrole. Prikazuje 5 učenika i 2 učenice IV. godišta. 2.) Nesretni pijetao. Igrokaz za veću djecu u dvije slike od Zlatka Špoljara. Prikazuju 4 učenice i 1 učenik.

Uoči svoje 50 godišnjice „Jeka“ imade lijep zbor od 36 pjevača i 22 pjevačice, svega 58 izvršujućih članova.

Dne 1. veljače o. g. umro je u Zagrebu Rudolf Ark o limarski veleobrtnik, rođeni Samoborac. Želja mu je bila, da mu Jeka dodje na sprovod i ponese grudu samoborske zemlje na grob. Jeka je tu želju ispunila te je pošla 3. veljače sa 20 pjevača u Zagreb na sprovod njegov. Predsjednik M. Kleščić rekao je dirljiv govor a zbor je otpjevao „Čuj nas Gospodine“, Jeka je dobila od supruga pokojnikove dar od 3000 Dinara. Slava Arku!

U veljači o. g. bio je koncert, koji je prikazao narodne pjesme: hrvatske, slovenske i ukrajinske, što u obradbi (Lučić, Bajuk), što u harmonizaciji (Adamić, E. Dev, Kolessa). Pianista prof. H. Gruss sudjelovao je sa nekoliko kompozicija slavenskih muzičara (Ljadov, Chopin, Rahmanjinov). Kako je to bio prvi nastup „Jeka“ u jubilarnoj godini, predsjednik M. Kleščić rekao je pozdravni govor u kom je istaknuo osnutak „Jeka“ i njezin patriotski i kulturni rad u ovo 50 godina.

Na poklade ove god. priredila je „Jeka“ redutu, koja je nada sve uspjela. Umjetnički dekorirana dvorana u egipatskom stilu (zastuga gg. Kargačina, Malata i pjevača Frana Kompare), zgodan šaljiv raspored, vrsna vojna glazba, lijepi ballet, sve je to privlačilo i ugodno zabavljalo brojnu publiku.

U sjednici 20. ožujka stvara se nacrt proslave društvene pedesetgodišnjice, koja ima biti u mjesecu srpnju o. g. „Jeka“ se zakanjuje, da na bivšem Livadićevom dvorcu gdje je g. 1833. Gaj spjevao a Livadić u glazbio hrvatsku budnicu „Još Hrvatska nij propala“ otkrije spomen ploču, da se oda pietet toj hrvatskoj davoriji, koja je u doba

Osim toga deklamacije i pjevanje.

Dječje posijelo održat će se u dvorani Penzion a početak je u 6 sati poslije podne. Ulaznica: I. red 15 Din, II. red 10 Din, stajanje 5 Din. Početak u 6 sati popodne.

Električna rasvjeta u Samoboru.

Već ima tome preko 20 godina otrako se u Samoboru ventilira pitanje električne rasvjete. Prvu je ponudu stavio općini za uvećanje javne električne rasvjete pok. Andrija Nagode. On je onda tražio za ovu rasvjetu 6000 K. godišnje. Ondašnje je zastupstvo ovu ponudu odbilo sa svima glasovima, jer da općina ne može za rasvjetu plaćati više nego je proračunom predviđeno t j godišnje 2800 K.

U lipnju mjesecu 1910 zabanio je I. Deberto iz Zagreba uvesti električno svijetlo. Pregovarao je sa pok. Franjom Reiserom radi uređenja elektr. centrale u njegovoj bakrani. Ovi su se predlozi i pregovori također razbili, te je opet čitava stvar zaspala. Od ove se godine počelo pisati kako će grad Zagreb urediti veliku elektr. centralu u Rakitju. Odavde će moći i Samobor dobivati jeftinu rasvjetu. Četrnaest je godina odonda prošlo ali nema još ni centrale u Rakitju a ni rasvjete u Samoboru.

Nakon toga zaspala je ideja gradnje elektr. centrale te se sva briga posvetila izgradnji vodovoda, koji je godine 1915. predan prometu. Godine 1916. počelo se opet raspravljati o elektr. centrali, te je u zaht. sjednici usvojen prijedlog da se tvrtci Rezner i Pajer povjeri izvedba oko izgradnje ove centrale. Ali je i opet zapelod ko gradjevinakog

ilirskog pokreta imala mnogo udjela u budjenju narodne svijesti. Sadašnji vlasnik dvorca g. H. Švarc vrlo je pripravno na to pristao.

Ponajglavniji dijelovi proslave imaju biti: Zahvalna misa u župnoj crkvi, otkriće ploče, matineja a popodne pučka svečanost u Anindolu. „Jeka“ će istupiti kod matineje sa muškim zborom „Naša pjesma“ — spjevao za „Jeku“ Stjepan Hrčić a uglazbio Rudolf Matz — i mješovitim zborom „Tekla voda“ od F. Lucića. Na proslavu se imadu zvati uz dom. društva sva hrv. pjev. društva, koja su u Hrv. pjev. Savezu. Proslava ima biti muzička svečanost u hrvatskom duhu.

Ovim završujem ovaj pregled društvenih povijesti.

Kao svako društvo, tako je i „Jeka“ imala u svojoj historiji svjetlijih i tamnijih momenata. Uz skromne prilike i sredstva, koja joj stoje na dispoziciju u ovako malenom gradiću, ona je eto pol stoljeća radila na polju hrvatske pjesme. „Jeka“ si je svijesna, da je svoju patriotsku i kulturnu misiju vršila vazda časno. Ona je okupila oko sebe sve slojeve samoborskog gradjanstva koje je voljno raditi na polju pjesme, te važne grane naše kulture. I ako ne može pokazati velikih djela, ona ipak s ponosom gleda na svoju prošlost, jer je radila uvijek ozbiljno i mirno oko provadjanja svog cilja. Gradjanstvo samoborsko iz ovih redaka čita sa ponosom rad svoj, nastojanja svojih sugradjana. Mladji pak naraštaj neka crpi odavde pobudu za daljnji rad.

Naša dična „Jeka“ neka cvate i napreduje. Neka ostane uvijek vjerna svome geslu:

Za dom i rodu čest,
Pjevat nam je slasti!

odajeka zem. vlade, premda je tvrtka Riezner i Pajer izradila trčan projekt za izgradnju ove centrale.

Iza toga bilo je na više strana podastirto raznih ponuda za izgradnju elektr. centrale. U zastupstvu se već više puta u principu zaključilo da se provede izgradnja elektr. centrale, ali dalje se nije došlo.

Kako saznajemo iz pouzdana vrela uspjele je trg. ničelniku g. Milanu Šošariću za ovu stvar zainteresovati jedno zagrebačko dioničko društvo, koje bi bilo spremno ovo djelo izvesti. Isto je društvo već izaslalo svog vještaka u Samobor, koji je prema planu gg. Rieznera i Pajera sve točno pregledao. Ovo bi društvo izgradilo elektr. centralu vodene snage, te bi otpao motor, a time prijedjen bi bio velik trošak. Poželjno bi bilo da g. načelniku uspije provesti ovaj već tako nužni i dugo i željno iščekivani projekat. O detaljima izvjestit ćemo kada stvar bude privedena kraju.

Domaće vijesti.

Pedesetgodišnjica „Jeka“. Dosad je već najavilo dolazak deset hrv. pjev. društava, a kako danomice stizavaju prijave, taj će broj još porasti. „Jeka“ je vesela da će njezin jubilej biti lijepa slava hrvatske pjesme i jedna imponantna manifestacija hrvatstva. To će služiti na čast i ponos i našem Samoboru. Naš Samobor poznat je diljem našeg doma sa svojih prirodnih ljepota sa svog rodoljublja i svoje stare hrvatske gostoljubivosti. Zacijelo će i ovaj put odati te svoje vrline te raširenih ruku primiti brojne pjevače iz raznih hrvatskih krajeva i sve učiniti, da im boravak ovdje mio i ugodan.

„Jeka“ je pozvala da sudjeluju kod proslave i sva domaća društva. Ponajglavniji dijelovi proslave jesu: U predvečerje 19 srpnja pjevački koncert. U nedjelju 20. doček pjevačkih društava, povorka u crkvu, zahvalna sv. misa, otkriće spomen ploče na dvoru g. H. Švarca (nekadnji Livadićev dvor) gdje je nastala hrvatska budnica „Još Hrvatska ni' propala“. Poslije svečana matineja u parku g. bar. Ožegovića pred t. z. Gradna dvorom. Popodne konstituiranje pjevačke župe Livadićeve a u 4 sata polazak u Anin dol na pučku svečanost. Zanimivo će biti natjecanje pojedinih pjev. dr. na matineji i kod pučke svečanosti a imponantni nastup svih pjevača kod otkrića spomen ploče, matineja i pučke svečanosti.

Darovi za nagradne knjige koje će se dijeliti krajem škol. godine odličnima škole trga Samobora, darovali su gg. Milan Zjajić 40 Din, Filip Šimec 20 Din, Milan Šošarić 20 Din, Joso Budić 10 Din, Bogumil Tonić 10 Din. Hrv. prosvjetni klub „Samobor“ u Chicogu darovao je 5 knjiga za nagradu odličnima. — Opat. Vatro Pregeljski vijeć. isplati banškog stola, 3 knjige.

Uprava škole sardao zahvalne darovateljima, a ujedno preporučuje pažnji roditeljskih roditelja valjanu školsku misao, koja treba obdaruć dobrim životom, da se spore kojima darom u ova ovirte. Knjige su ove godine znatno skuplje a svota, koja je u ova ovirte na raspodjelu, ne će samo po sebi dostajati.

Medjono. Dne 4. lipnja 1924 u 8 sati na vešer nedjelje je jedan stari otjelovani reben u Šmitkinevoj ulici. Vlasnik može u roku od jedne godine dana podići kod gosp. Ojave Kompara u Šmitkinevoj ulici br. 8.

Školski odbor trg Samobora održao je svoju sjednicu 5. o. mj. pod predsjedanjem predsjednika škol. odbora g. Milana Zjajića zaključio je, da se ispit u osnovnoj školi održi 25 o. mj., a onaj u šegrtskoj 22 o. mj.

Dalje su pregledani računi i prilog škole zaklade M. Linga za ovu škol. godinu, te su pronadjeni u potpunom redu. Primitak iznosi 38.000 Din 71 p., izdatak 3447 Din 75 p., ostatak 34552 Din 96 p.

Srebrni pir. Dne 8 o. mj. prigodom 25-godišnjice brata gosp. Franje Jelineka ravn. tvornice štapova u Bregani i supruge mu gdje. Marije, uputio im odaslanstvo Vatrogasno društvo i Sokol u Bregani, redništvo tvornice i demokratska organizacija da im izraze svoje čestitke.

Za crkvu sv. Obitelji u Lipovcu darovao je g. Franjo Ostaković 200 K. Najljepša mu hvala

Ispiti Ispiti u osnovnoj narodnoj školi u Samoboru objavit će se, kako i na drugome mjestu izvještujemo, 25 lipnja što ovim redom:

od 8—9 sati I. obojpočno godište

„ 9—10 „ II. „ „ „

„ 10—11 „ III. dječjačko „

„ 11—12 1/2 „ IV. „ „

od 2—3 sata III. djev. godište

„ 3—1/2 „ IV. i V. god. djevojič. ca.

Ispit u šegrtskoj školi, 22. lipnja započinje se u 1/23 sata poslije podne.

Pozivaju se roditelji i prijatelji škole kao i naši obrtnici da prisustvuju u što većem broju ovim ispitima.

Spomen ploča palim junacima. Bratovština sv. Ivana u Orluševcu postaviti će Ivanu Oimačiću i Miji Rešetaru koju su pali na bojnom polju, spomen-ploču na kapelici sv. Križa u nedjelju 22 o. mj. u 11 sati prije podne.

Umrli u župi samoborskoj od 1 svibnja do 15 lipnja Fanka Budić, 79 god. Samobor. — Josip Haberle, dijete, Podvrih. — Josip Stanec, 36 g. Kladje. — Franjo Župaučić, 55 g. Samobor. — Franca Kolman 57 g. Domaslovo. — Julijana Penić 75 g. Klukoševac. — Martin Sokolović 60 g. Otok. — Marija Kučera 64 g. Samobor. — Imbro Puškar 72 g. Samobor. — Stjepan Vuković 61 g. Samobor. — Josipa Prešić 60 g. — Ivan Štublin dijete Farkaševac. — Ana Kačić 18 g. Požvrh — Fanika Lučić 77 g. Samobor — Stjepan Vuko dijete Otok. — Jenko Mahović dijete Vukovčak. — Klodilda pl. Frigan 86 g. Blatrac. — Mirko Matijačić 65 g. Bregana. — M. Jo Rabaić 62 g. Samobor.

Društvene vijesti.

Školski športski slet u Zagrebu kao sastavni dio proslave 50-godišnjice Hrv. Školstva održat će se u nedjelju 22. lipnja. Glavni točak programa jest: svečana Školstva povorka u 11 sati prije podne te javna vjebna na igralištu Concordia u 8 sati poslije podne. Kako šaljemo, iz Samobora su spremni na taj slet veliki broj članstva a i drugoga građanstva. Nastojat će se i oko toga, da se dobije povoljni vijeh koji bi pravedno došao u povorci. Pobiliše o tome u Školstvu, na trg uličnoj ploči i u papirnoj br. podotavrovi Š. Šek.

Iz Hrvatskog planinarskog društva podružnice „Japčić“ u Samoboru. Hrvatsko planinarsko društvo savršuje ovo

godine 50 godišnjicu svoga opstanka, pa će se ovaj jubilej svečano proslaviti u Zagrebu dne 28.--29. lipnja o. g. da pako sama proslava jubileja bude što veličajnja prirediti će naša podružnica u četvrtak 29. u 11³⁰ sati u trg. vijećnici proslavu jubileja. Poziva se članstvo i ostalo građanstvo da kod proslave sudjeluje. Odbor.

Siromašna kapela u Lipovcu Zamoljeni priopćujemo ovaj apel: Ovlašteni po žup. oblasti u Zagrebu, najsrdačnije molimo milodare u ime svih žitelja sela Lipovac sve kršćane, da nam njima priteku u pomoć kod izgradnje žrivenika svete obitelji i svetoga Florijana, jer žitelji sela Lipovac nisu sami nikako mogući ove podignuti, a teško nam je da golovu kapelu bez žrivenika moramo gledati — Mato Gunčić, Janko Gunčić i Lipovca.

Pisma iz Amerike.

Ma Klesport Pa, 14 maja 1924.

Veleštovani uredniče našega „Samoborskog lista“ g. S. Šek! Vrio bih želio da se na Vas obratim u pogledu Samoborskog lista. Katkad dobijem po koji broj od naših zemljaka, i vidim mnogo poznatih imena u njem i vijesti iz naše, samoborske okolice. To mene vrlo mnogo zanima. Stoga bih želio i ja pretplatiti „Samoborski list“ ali mi nije poznato, koliko stoji za Ameriku na jednu godinu. Šaljem Vam uime pretplate dvije sto kruna; ako nije dosta, pošite mi nabrzo, pa ću Vam podmiriti u cijelosti!

Zanimat će Vas možda što god is našega života. Ovdje u Americi sad je slabija zarada po cijeloj Sjevernoj Americi. To se tiče željezne industrije i ugljokopa, cijene životnih namirnica su strašno visoke, a uzrok je što nema dovoljno rada. Ove je godine generalni izbor za budućega predsjednika Sjedinjenih država američkih. Kandidati su: 1. Coolidge, 2. Hiram Johnson, 3. La Follete.

Nemam više ništa novo pisati, nego mogu javiti da u ovaj čas, kad pišem ovo pismo, ovdje vlada veliko nevrijeme. Već dva tjedna svaki dan pada kiša, pa se farmeri tuže, da ne mogu ništa raditi. Nabujala voda čini mnogo štete. Molim Vas još jednom, da mi što prije pošaljete naš „Samob. list“.

S pozdravom ostajem vaš vjerni zemljak rođen u selu Kostanjevac nad „starom Gaštom.“ Ignac Vapnar.

Farrei Pa maj 18. 1924.

Cijenjeni gosp. Slavko Šek, urednik S. L.

Primite do znanja da sam „Samoborski list“ primao u potpunom redu kroz prošlu godinu dana, te me vrlo interesira kako živite tu u Samoboru, te kad primim „Samoborski list“ upravo mi je mlti, jer ima lijepih štiva i novosti što me zanimaju. — A sada Vam šaljem jedan dolar za buduću godinu pretplate na samoborski list — Ostajem odužni Vam. Ivan Bišćan.

Donesimo u cijelosti ova pisma naših zemljaka, iz kojih se vidi, kako naši sinovi u dalekoj Americi željno iščekuju svaki glas, što dolazi s njihove rođene grude. Molimo naše pretplatitelje, u Americi da nam se koji put javi dopisom odužni naročito što se tiče života naših samoboraca i šitelja iz okolice, jer će to u ovdajnje školstvo uveliko zanimati. — Ured.

Poziv na pretplatu.

Pretplatnike izvan Samobora molimo da izvole obnoviti pretplatu za tekuću godinu koja iznosi na čitavu godinu 20 Din. inozemstvo 40 Din.

Vozni red samoborske željeznice

Iz Samobora kreću vlakovi i to:

- 6¹⁰ u jutro
- 8⁰⁵ u jutro (osim nedjelje i blag.)
- 12²⁰ poslije podne
- 18¹⁵ navečer.
- 20³⁰ navečer (nedjeljom i blagd.)

Iz Zagreba kreću vlakovi i to:

- 8 u jutro
- 11⁴⁰ prije podne (na radne dane nedjeljom samo do Susedgrada)
- 14¹⁰ poslije podne.
- 18⁴⁰ navečer (na radne dane)
- 20³⁰ navečer.

Prodaje se

spavaća soba hrastova malo rabljena i posebno ormar na ladice (Subladkasten), stol, krevet, decimalna vaga od 200 kg, kola (Vageri), konjska oprema i voške, sve uz povoljne cijene.

Ivan Ivanjčič
stolar

Melanija Vuja

Obalnička ulica br. 28.

preporučuje:

veliki izbor ručnih radova (štampanih i gotovih), vunice za djempere i dječje oprave, svilene čarape i raznu drugu robu.

Prodaju se 3 kuće

u Bregani i Breganskom selu

1. Kuća sa nuzgradama, baštom i oranicom u Bregani (Obrež, broj 30, u neposrednoj blizini tvornice štapova u Bregani (Slovenija) te usred mjesta.

Veoma prikladna za trgovinu i gostionu.

2. Kuća sa nuzgradama u Breganskom selu broj 24. (Slovenija).

U kući nalazi se trgovina mješovitom robom.

3. Kuća sa nuzgradama i baštom u Bregani (Hrvatskoj) uz zemaljsku cestu Bregana-Brežice, na međi Hrvatske i Slovenije.

Upitati kod Vilima Pavlovića Samobor, kod Zagreba, Šmidhenova 7, svake nedjelje od 9 do 12 sati

Narudžbe

za uređivanje grobova te betonskih okvira prima uz vrlo jeftine cijene.

Viktor Štemberger

Stolarskog šegrta

tražimo za odmah

„Pošva“

stolarija za gradnju i pokućstvo
Samobor
preko puta od kolodvora.

Pozor gg. gostioničari i trgovci!

PIVO

češko export bijelo, dvostruko sladno Jelačić iz zagrebačke dioničke pivovare.

U bocama i buradi za 25 posto ~~pojeftinije~~ te se dobiva na sanduke kod

Kopsa, Hotel „Lavica“.

„Novo kuživo“

za miševе i štakore po dr. Kršnjaviju sigurno je i neopasno sredstvo za tamnjenje.

Dobiva se u ljekarni

Restauracija babica Samobor.

Zajutak svake nedjelje:

Paprikaš — gulaš ala Šegedin.

Hrenovke svježe.

Domaće češnjovke.

Toči se crno dvostruko sladno pivo Jelačić ala „Salvator“ u bocama, i stara domaća kapljica vina od 1921. godine.

Pivo preko ulice uz snižene cijene.

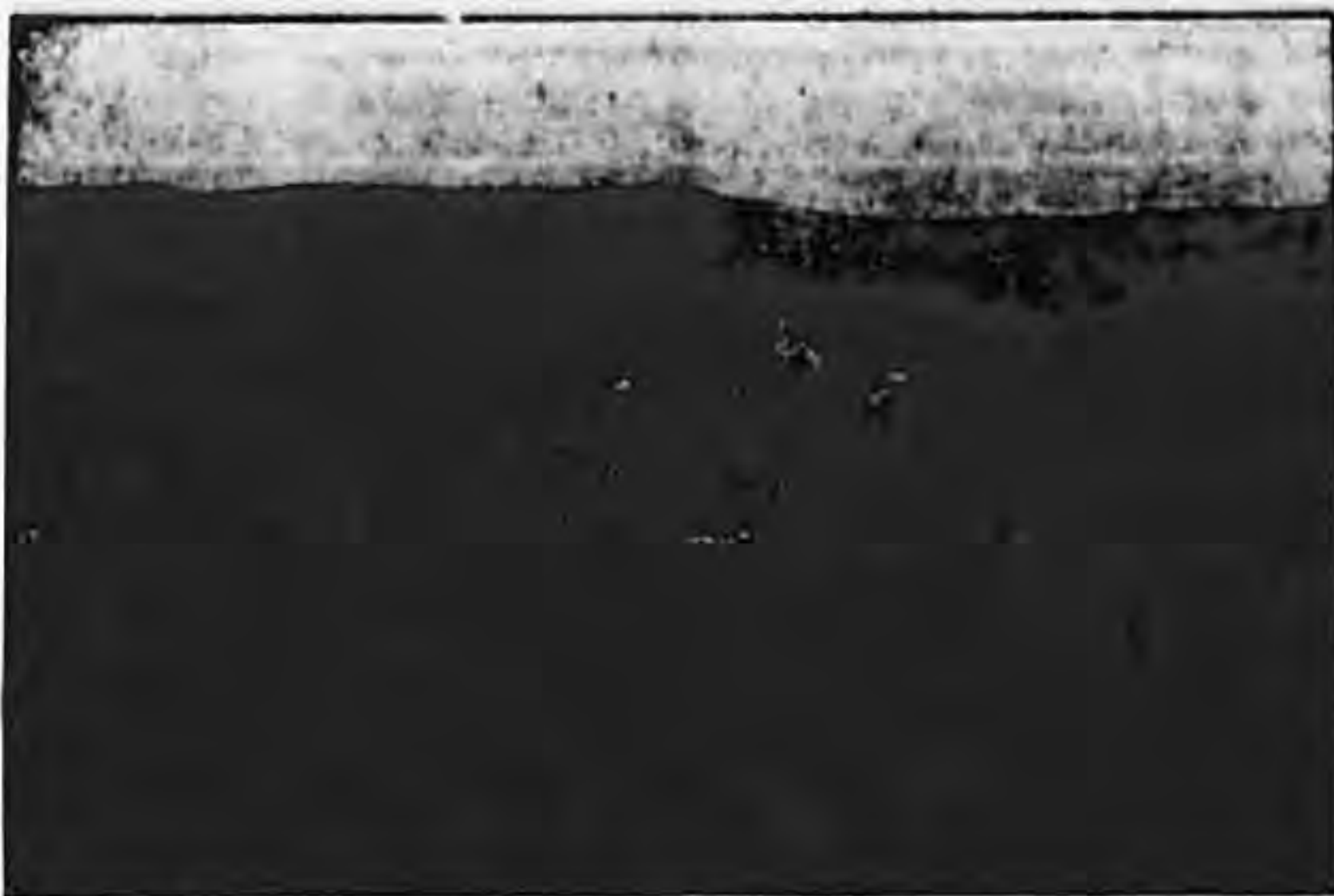
Javna zahvala.

Svima, koji su bilo na koji način (vijencem, cvijećem, utjehom) iskazali ljubav i sućut našem neprežaljenom sinu i bratu

Milanu

ili ga ispratili do vječnog mu počivališta, neka bude srdačna hvala.

Obitelj Staničić

Ljetovište Samobor.